

JOCS FLORALS

FLOR NATURAL 1er PREMI L'ESTIMACIO

Jo, com una ploma, volava al llarg del temps, transportant-me a antics països sacrificats i sols com el xiprer del cementeri, que s'alça, tot tocant la punta del cel i transportant-li la seva verdor endormiscada.

Jo, volava i produïa sentiments a les almes que s'estimaven i que com flors es despuntaven i cadaven nues de por i de vergonya. I tots els seus pensaments eren notícies reveladores per mi. Jo, vivia en la pobresa, en la riquesa i en el poder.

Tothom em necessitava i em desitjava. Jo, era com els diners pel pobre, el menjar per els devalguts, i com l'aigua pels peixos. Jo, era tot, tot, però no per només tu, sinó per tothom. Jo era més que la felicitat i més que l'alegria; jo també era com la blava mar, com el verd prat i com la blanca neu. Jo també era de tots colors i de totes les maneres. A mi m'escoltaven i em respectaven. A mi em consideraven com la riquesa de les flors de colors i la pobresa del pla desert. Era com un lloc clar però a la vegada fosc com la negra nit.

Jo, era tot per tothom. Jo era l'estimació.

Judit Prat
8è B
Escola Sant Jordi

L'AVI

Jo no se si escoltes avi
tot alló que jo et dic
coses maques, molt boniques
remors de records antics.

Antics records que guardo sempre
dintre del cor com gran tresor
tot cobert de salofana
i un gran llaç de roig color.

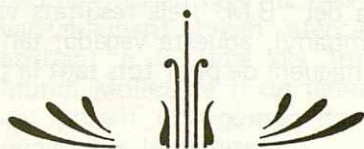
Tant sols si escoltes xiu-xiues
que jo sola em vaig dient
sabras que el teu amor perdura
com el foc del sol calent.

Es a dalt com tots expliquen?
Tot de nuvols blancs i blaus
si es així quina sorpresa
tu no hi dreies tan se val.

La bondad era el teu lema
tots junts sempre terra enllà
tots junts nevi o soleii
agafats tots de la ma.

Jo no se, si escoltes avi.
tot alló que jo et dic
coses maques molt boniques
remors de records antics.

M. del Carme Farré i Molet

EL ROURE

Els dos, sentats están
sota l'hombre del roura gegant,
vert i florit nes el seu entorn,
pura l'aigua del riu
que sommera vaixa de la vall.

A bom matí el rusinyol
i fa el seu cant fí,
cap el fí del jorn,
i refila la cadenera,
i els dos, recullen un pom de
flors

Sota un raig de llum, i mirant
al cel,
es veu el bellogit que fa l'ocell
quan brinca de neguit
per atipar el delit
de ser desendensia nascuda.

Parais d'il-lusions,
paratge obert i adient al senti-
ment,
lloc d'esperance i amor,
de dirse coses fines, ferí juguerrines,
i ferí brinca una pedra sobre
l'aigua sommera

Els dos, i gravant per escrit,
en la soca, l'amor que senten
amb delit;
i promesas si fant ... sempre
mirant...
l'aigua sommera del riu de la
sota l'hombre del roure gegant.

Jaume Illa

TOT IL-LUSIO

Te imatge emb dona il-lusió
te mirada vocasió,
te somriura esperança,
i te paraula comprensió.

L'il-lusió per conseguirta,
vocasió per estimarte,
esperança de ferta meva,
i comprensió, per el meu somníf.

Somn1 que vuli conseguir,
amb l'il-lusió que dona te imatge
i amb l'esperança i comprensió
que dona te paraule.

Amor ... .. siguem comprés;
no amb siguis negat,
si jo ... .. soc ... ..
tot il-lusió.

Jaume Illa

CINEMES DE GRANOLLERS

870 04 41
870 02 46

**INFORMACIO PERMANENT
(CONTESTADOR AUTOMATIC)
24 HORES
DE LA PROGRAMACIO I HORARIS**